

ישוחרר אייבי ביבי!

מסמכים מרשיעים

אילו באמת רצה אייבי נתן להשתחרר מצעם די נהגה מהפוחה של פאקיר-שלום מעוננה, היה חייב לתבוע באמצעות בג"צ שיובאו לבית המשפט חילופי המסמכים עם ארה"ב. או אז היה מתברר שכבר באמצע ספטמבר הגיע לידי הצמד שמירבין מסמך של ג'ים בייקר, שר החוץ האמריקאי, ובו הוא מודיע להם שהרכב המשלחת הפלשתינאית תלוי באש"ף וגישת ארה"ב כעניין זה מת"בססת על שיוחיה עם אש"ף. זהו המסמך ששמיר ורביץ הסתירו (גם אותם) מן הקאבינט והממשלה, לפי עצתהוראתו של בייקר. כדי להתיר כמובן שהמרובר במו"מ עקף עם אש"ף (אחרת כיצד יוכל שמיר להוליך שולל את הציבור ומרכז מפלגתו).

וזוהו בריוק המסמך המרשיע (ששימש כסיס לנקודות ולתיקונים הבלתי חשובים

מבטיח למצלחות הקהל שיחזור שוב על מעשיו. עכשיו הוא לא רק מלאך שלום, אלא קדוש מעונה. מרטיר אמיתי.

דומה שרק במדינות פרימיטיביות יכול גר רז כזה לבלבל כל-יך גם את מוחם של אנשים טובים ותמימים וכמובן של אלה המכריזים על עצמם כאינטליגנציה, התגלמות אנשי הרוח. כמו פאקיר הודי, המעורר נחשים בחד לילו, מצליח אייבי לשלוף ממאורותיהם את צבועי השלום לקול ומירותיו הצורמות, בין קטעי המוזיקה הנחרת בתחנתו, הנשמעת באוזני כרבר האמיתי היחיד העולה משם.

פרוטוקולים סודיים

א כל לפחות בעניין אש"ף, אייבי הוא איש אמיתי. הוא הודה שקיים עם ערפאת מגע, שהוא רוצה במו"מ ישיר עם אש"ף. בשעה שראש הממשלה יצחק שמיר ושר הבטחון יצחק רבין מכחישים שהם מקיימים

שכברתיו כשפגשתי בו כפרזי לאחר אותה טיסה.

אלו היה עוסק במפעלים הומניטריים בלי בר — היה זוכה ממני ביחס דומה. הייתי מכבדו אף על כך שכעת מלחמת לבנון יצא למערכי-ביירות, בהסכירו שכרצונו להביא לשחרור הטייס אחיעז. (או עדיין לא היה קיים החוק האוסר מפגש עם ערפאת ודומיו).

אבל מן הרגע שהפך לליצן פוליטי בחצר ערפאת, לא רק שאייבי עבר על החוק, אלא על הקו הארום של מדינה הנמצאת במלחמת חורמה עם האכזר והוותיק שבאויביה — הטרור הפלשתינאי.

כמה רחמים חשתי לגבי הטייס לשעבר, חביב הגוער המקומי (מרחוב פרישמן, פינת דינגוף), מימי מסיכות החשק של לילות שבת ב"קליפורניה", למראה מחולותיו מס כיב לערפאת. צריך להיות פרימיטיב-פוליטי אמיתי כדי לעשות מה שעשה אייבי כשיצא להתחנן על שלום אצל רביהמרצחים בטונים

ת עשיית הבידור כנראה סיפקה לקי הל צמאי-גבורי-מלחמה את ראמבו עשוי מצלולודי, כשם שתעשיית הפופ ביש ראל הפיקה כנראה מקרטון את גבור השלום אייבי נתן.

השמאל הישראלי ובמיוחד ליצניו ומוקיר ניו בתיאטרון, בבידור הקל, כפוליטיקה ובי תקשורת, מצאו כבר מזמן בילד השעשועים הנצחי אייבי, את הבובה המתאימה למשי קיהם. עד שהפכו אותו לסמל לאומי.

אייבי-בייבי סימל בעיניהם את כל מה שר-צו רובם לעשות ולא העזו. מעשה אמיץ לב עשה אייבי כשקם וטס למצרים לפני כ"ט 25 שנים, יחיד במטוסו, בקריאת שלום נואשת. מעודיו לאותה טיסה מטורפת המשיכו לא כול המבורגרים במסערתו "קליפורניה" — כשאייבי יצא למסע המסוכן.

והם ממשיכים לגלוגם בירה בפאבים גם כאשר אייבי מיהר להיפגש עם יאסר ערפאת ולהתפלש לרגליו. כי אין לרובם אף את ה אומץ, המועט הפעם, לעשות את אשר עשה. אבל הם זקוקים ל"ראמבר-שלי-שלום" כדי להוכיח שגם הם מזמן יחד עימו, בכיסו של רביהמחבלים. נפשם יוצאת לערפאת.

כשם שאייבי וחבריו לא הביאו את השלום עם מצרים כך כמובן לא יביאו הוא ותומכיו את השלום עם הפלשתינאים.

תעשיית שלום כעסק

לוש מלחמות עקובות מרס המצרים בישראל — לאחר אותה טי-סה יוצאת דופן של אייבי נתן. ואפילו תחנוני אייבי ב"קול השלום" לא שכנעו את המצרים והערבים האחרים להפסיק את המלחמות. לא הוא, וכמובן לא "שלום עכשיו" ודומיהם, הביאו את השלום עם מצרים — אלא מנחם בגין (ורק לאחר נצחונות חוזרים ונישנים של צה"ל בשדות הקרב של סיני, שם הותיר אלפי הרוגים). כי הערבים במיוחד, ובעיקר הפלש-תינאים, יעשו שלום רק עם חזקים. לא עם רפי רוח ושכל-פוליטי.

אבל בינתיים צמחה תעשיית-השלום של אייבי נתן שרק הוא, והוא בלבד, בקיא במס-תריה. תחנת הרדיו שלו הוכיחה "השלום" הוא עסק כמו כל עסק אחר — ואולי משגשג יותר. ככל שהטרור מתעצם כך הופך "קול השלום" למצרך החודשי, במיוחד אצל קור-בנותיהם הפוטנציאליים של הטרור והמלח-מות.

גינש על גלי השלום שלו נסע אייבי נתן להציל את האנושות מבכצעים ראוותניים רבי-פרסום, באתופיה ובקולומביה. אבל הגי לים התקשורתיים היו אף גדולים יותר. כל גיהוק ושיהוק של אייבי בייבי: תחנה ופי רידה, שבינת-דעב, מסיבה וסעודה — הפכו לכותרות כתעשיית הבידור והתקשורת הישר-ראלית. יצרנית הגבורים-מקרטון ומפלסטיק. ייתכן שאייבי עצמו החל להאמין בים המלל בו הטביעו אותו.

להאזין לאייבי נתן מעלה את "רעיונות השלום" שלו בתחנתו בשירות אינסופיות עם מאזינים תמימים — נקלט באוזני כתכנית בידור שרק הגשש החיור עולה עליה.

מתוך הצהרותיו ושידוריו עלתה דמות פאתטית של הומרימיטיב, האדם הפרי-מיטיבי, המדבר בעברית, עילגת לעתים, על דברים שאין הוא נראה מבין בהם כלל.

אילו אייבי-בייבי היה נשאר בן דמות הטי-יים האמיתיים, השם נפשו בכפו וטס למצרים בועקת-שלום הייתי מכבדו עד היום, כשם

דן מרידור

בקיא במברקים ומסמכים סודיים ומרשיעים שהוכנסו בו — כדי ששמיר יוכל להיכנע לו) לזריית חול בעיני הציבור. כפי שציטט כתבנו שמעון שיפר את שמיר: אפשר לשקר למען ארץ ישראל. כולל גם את היהודים, במיוחד אצל שמיר, שהרי המדינה זה אני כל זמן שהכסא הוא שלי.

יש מומחה משפטי אחר הבקיא היטב בכל המברקים והמסמכים הסודיים והמרשיעים הללו — והוא אינו אחר מאשר שר המשפטים דן מרידור.

אילו היה מרידור נוהג כיושר, לא זקוק אייבי לסניגור ולבג"צ. שר המשפטים יודע שיאסר ערפאת בטונים או בקהיר הוא המי-כותב לתשובות אפטרופוס שמיר.

מרידור יודע שמבחינת החוק הטהור, מה שאייבי עשה ישירות 4-3 פעמים עם ערפאת, עשו שמיר ורביץ בעקיפין עשרות פעמים בחודשים האחרונים.

יותר מזה: בשעה שאייבי נהג בחוסר שכל פוליטי עושים זאת שמיר ורביץ בידיעה ברר-רה וככוונה תחילה.

לכן אל דן מרידור חייבת מקהלת המקר-נגידי-החוגגים להפנות קריאתם: דין אחד לכר-לם. או שכולם ככלא ליד אייבי, ולא — ישוחרר אייבי-בייבי

יאסר ערפאת

המכותב לחשובות שמיר

מגעים אלה, לפחות באופן עקיף ומוזה חוד-שים רבים. אין להם טיפת האומץ, אפילו של אייבי, להודות בכך.

אילו אני סניגורו של אייבי הייתי פונה לבג"צ ותובע מן המדינה להביא לשם את כל המסמכים מלשכות שר הבטחון וראש הממ"שלה של מגעיהם (העקיפים לפחות) עם אש"ף כטונים. אפשר תמיד לכקש דיון כדלתיים סגורות.

כשם שרביץ מסתתר מאחורי הפרוטוקול הסודי, אחר לפחות, המוכיח שהוא ולא איוה אלוף משנה, ובוודאי שלא חייל מסכן שנידון למאסר, נתן את ההוראה "לשכור את העצ-מות" — כך הוא מסתיר את מסמכי המגעים העקיפים שלו עם אש"ף.

וכמוהו יצחק שמיר. כסניגורו של אייבי הייתי מבקש מבית המשפט לצוות על הבאת עשרות, אם לא מאות המברקים והמסמכים שעברו בידי שמיר ואנשיו — ההמוכחים כי הוא יודע שהוא מנהל מגעים (לפחות) בלתי-ישירים עם אש"ף. באמצעות נציגים פלש-תינאים שהוא ורביץ קיבלו, בתיווך "המתאם" חסר המעצורים שמוליק גורן וכמובן, דרך חסר"ב תודה לאל, לא ניתן לשרוף או להש-מיד את המסמכים המרשיעים הללו.

אייבי נתן

להתחנן על שלום אצל רביהמרצחים

(ואחר-כך כשטרסבורג ושוב בקהיר). כשהוא, אייבי, מנסה ללמד אותו לברך את היהודים ואת ישראל — גם בעברית.

הנאקיר ההודי כגורו

קופות השרצים של ערפאת — עד עצם היום הזה, הרי הן נעולות בקופות הפלדה של קהיליית המודיעין הישראלית. שם נצטבר חומר אדיר על פקודות רצח של נשים, ילדים וסתם אורחים יהודים, ישראלים ואחרים שיצאו ממנו, או מאנשיו, ובידיעתו. ואל הרוצח הזה, להכביל מאוייב לשעבר כמו הנשיא אנואר סאדאת, יצא אייבי-בייבי. הן הברל הקטן בין אויב לרוצח, שהופך להבדל הגדול בין גבור שלום אמיתי לגבור מקרטון. לכן החוק לפיו הורשע אייבי, הוא המחוקקים החשובים שנתקבלו בירושלים.

אולי התרשם אייבי שהוא כמלאך השלום — מי יעז לנגוע בו? ייתכן שלמר מזמן כי איצטלת השלום שלו, היא כסות נחרת לכל חסינות. פגעת באייבי נתן — משמע פגעת בשלום עצמו.

אם אתם חושכים שזה בלוף, שימו לב למקהלת השלומניקים שליוותה את אייבי נתן למקום לו הוא ראוי — לכלא, בעודו

ענת טרובטקי, תעלים הזה

אלי דותן, תעלים הזה